

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๗๔/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ๓๖/๒๕๖๗

วันที่ ๒๒ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	นายธีรยุทธ สุวรรณเกษร	ผู้ร้อง
		นายทักษิณ ชินวัตร ที่ ๑	
		พรรคเพื่อไทย ที่ ๒	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายธีรยุทธ สุวรรณเกษร (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า นายทักษิณ ชินวัตร (ผู้ถูกร้องที่ ๑) และพรรคเพื่อไทย (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ร่วมกันใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๔ แสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น และมาตรา ๔๕ ร่วมกันจัดตั้งพรรคการเมือง อันจะนำไปสู่การล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยปรากฏข้อเท็จจริงที่สาธารณชนรับรู้เป็นการทั่วไปว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ มิใช่สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ มีพฤติการณ์เป็นเจ้าของ ผู้ครอบครอง ผู้ครอบงำ และเป็นผู้สั่งการ ผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นแกนนำรัฐบาล โดยผู้ถูกร้องที่ ๒ ยินยอมให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ใช้เป็นเครื่องมือควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินในฐานะที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นแกนนำรัฐบาล และควบคุมการดำเนินงานของผู้ถูกร้องที่ ๒ ในฐานะเป็นพรรคการเมือง ทั้งทางตรงและทางอ้อม รวม ๖ ประเด็น ดังนี้

- ๒ -

ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๑ สั่งการรัฐบาลผ่านกระทรวงยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ และโรงพยาบาลตำรวจ ให้เอื้อประโยชน์แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้พักอาศัยอยู่ห้องพัก ชั้น ๑๔ โรงพยาบาลตำรวจ ในระหว่างรับโทษจำคุก เพื่อให้ไม่ต้องรับโทษในเรือนจำ ทั้งที่ไม่พบว่ามีความจำเป็นต้องพักพิง

ประเด็นที่ ๒ ผู้ถูกร้องที่ ๑ สั่งการรัฐบาลให้เอื้อประโยชน์แก่อดีตนายกรัฐมนตรีของประเทศกัมพูชาให้มีการเจรจาพื้นที่ทับซ้อนทางทะเลเพื่อแบ่งผลประโยชน์ก๊าซธรรมชาติและทรัพยากรใต้ทะเลในเขตอธิปไตยทางทะเลของประเทศไทยให้แก่ประเทศกัมพูชา

ประเด็นที่ ๓ ผู้ถูกร้องที่ ๑ สั่งการให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ ร่วมมือเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญกับพรรคประชาชน ซึ่งเป็นพรรคที่ก่อตั้งโดยกลุ่มการเมืองของพรรคก้าวไกลเดิมที่ต้องคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญว่ามีพฤติการณ์ล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ประเด็นที่ ๔ ผู้ถูกร้องที่ ๑ สั่งการแทนผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยเจรจากับแกนนำของพรรคการเมืองอื่นที่ร่วมรัฐบาลนายเศรษฐา ทวีสิน อดีตนายกรัฐมนตรี เพื่อหาหรือการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรเป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ที่บ้านพักส่วนตัวของผู้ถูกร้องที่ ๑

ประเด็นที่ ๕ ผู้ถูกร้องที่ ๑ สั่งการให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีมติขับพรรคพลังประชารัฐออกจากพรรคร่วมรัฐบาล

ประเด็นที่ ๖ ผู้ถูกร้องที่ ๑ สั่งการให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ นำนโยบายของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่แสดงวิสัยทัศน์ไว้ไปดำเนินการให้เป็นนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา

การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองดังกล่าว เป็นการเจาะกร่อนบ่อนทำลายพระเกียรติยศของสถาบันพระมหากษัตริย์ ทำให้สถาบันพระมหากษัตริย์สูญเสียสถานะที่จะต้องอยู่เหนือการเมืองหรือดำรงความเป็นกลางทางการเมือง เป็นเหตุให้ข้าราชการทุจริต เสื่อมทราชม หรืออ่อนแอลง เข้าลักษณะอาจเป็นการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นอกจากนี้ยังเป็นการกระทำที่สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่สามารถโต้แย้งคัดค้านได้ ทำให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ สูญเสียความเป็นประชาธิปไตยภายในพรรคการเมือง เป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ส่งต่อเจตจำนงของประชาชนไปสู่การบริหารประเทศ แต่กลับส่งต่อเจตจำนงของผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นกลุ่มทุนหรือผู้มีอิทธิพลทางการเมืองไปสู่การบริหารประเทศแทน ทำให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องหรือยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ถูกร้องที่ ๒ และพรรคการเมืองอื่นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ กลับได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการที่มีได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เป็นการเจาะกร่อน

- ๓ -

บ่อนทำลายระบบพรรคการเมืองที่เป็นสถาบันทางการเมืองที่สำคัญของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นเหตุให้ข้าราชการโทรม เสื่อมทราม หรืออ่อนแอลง เข้าลักษณะอาจเป็นการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๗ แต่อัยการสูงสุดมิได้ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญขอให้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ สั่งการให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ เลิกกระทำการดังกล่าวและให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ เลิกยินยอมให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ใช้เป็นเครื่องมือกระทำการดังกล่าว

เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๗ วรรคสาม ให้อัยการสูงสุดแจ้งผลการดำเนินการตามคำร้องของผู้ร้องและจัดส่งสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ต่อมาอัยการสูงสุดมีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ และฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ แจ้งว่า ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานโดยสอบถ้อยคำผู้ร้องและนายชูศักดิ์ ศิรินิล ผู้รับมอบอำนาจของผู้ถูกร้องที่ ๒ และบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน พร้อมขอพยานหลักฐานประกอบแล้ว เมื่อพิจารณาคำร้องขอ คำให้การของผู้ร้องและผู้ถูกร้องที่ ๒ ประกอบกับเอกสารหลักฐานต่าง ๆ แล้ว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดอันจะถือว่าผู้ถูกร้องทั้งสองใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่อัยการสูงสุดจะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้” วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ใดทราบว่ามีกระทำการตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีสิทธิร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่ง

- ๔ -

ไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ผู้ร้องขอจะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง หนังสือของอัยการสูงสุด ฉบับลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ และฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องทั้งสองใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ แม้ผู้ร้องจะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดและอัยการสูงสุดไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่การพิจารณาว่าบุคคลใดจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนเพียงพอที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งหมายและความประสงค์ระดับที่วิญญูชนคาดเห็นได้ว่าจะทำให้เกิดผลเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการกระทำนั้นจะต้องกำลังดำเนินอยู่และไม่ห่างไกลเกินกว่าเหตุ เมื่อข้อเท็จจริงตามข้อกล่าวอ้างทั้งหกประเด็น ยังไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองน่าจะทำให้เกิดผลเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

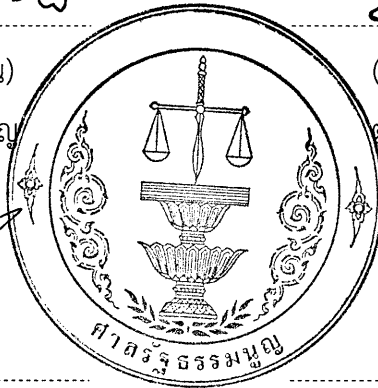
(คำสั่งที่ ๗๔/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ